

ДІЛО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Ринна 18, 2. п. н.
 Конт. почт. марк. 25.726.
 Адреса тел.: „Діло—Львів“.
 Число телефону 165.
 Руківниця редакції на заперек.

ПЕРЕДПЛАТА
 в Австро-Угорщині:
 місячно . . . . . 5— К.
 чотирьмісячно . . . . . 18— „
 піврічно . . . . . 30— „
 річно . . . . . 55— „
 у Львові (без доставки):
 місячно . . . . . 4— К.
 чотирьмісячно . . . . . 12— „
 піврічно . . . . . 22— „
 річно . . . . . 44— „
 в Німеччині:
 місячно . . . . . 28— М.
 річно . . . . . 106— „
 За англ. адреси вистать по 50 с.

Ціна оголошень:
 Річна заголовка, розміром 10 ліній, з 1-го числа по 31-е грудня 1918 р. . . . . 1000— „
 1/2 року . . . . . 500— „
 1 місяць . . . . . 100— „
 1 день . . . . . 10— „
 За кожну лінію понад першу додати 100%.
 За кожну лінію понад першу додати 100%.
 За кожну лінію понад першу додати 100%.
 За кожну лінію понад першу додати 100%.
 За кожну лінію понад першу додати 100%.
 За кожну лінію понад першу додати 100%.
 За кожну лінію понад першу додати 100%.
 За кожну лінію понад першу додати 100%.

Видав: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Іванко Пашейко.

Гетьманський кабінет і українські партії.

Дмитро Дорошенко управителем міністерства заграничних справ.
Опозиція партії соціалістів-федералістів.

Львів, 22. мая 1918.

Берлінське Бюро Вольфа приносить підтвердженою датою з Києва відомість, що Дмитро Дорошенко іменованій управителем міністерства заграничних справ.

З того самого донесення довідуємося, що проф. Сітковський мав стати міністром просвіти (се означало би уступлене Василенка), а тайний радник Лерхе, голова фінансової комісії в третій Думі, став на місце Супруна директором кредитових канцелярій.

В кінці те саме донесення повідомляє, що колишній комісар Херсонщини, Катеринославщини й Поділля з осідком в Одесі, Комірний, подав се до димісії.

Рівночасно нинішня „N. Lemb. Ztg“ дістає через Відень відомість з Києва, що українські соціалісти-самостійники заявили готовість вступити до кабінету, коли дістануть половину портфелів. Натомість українські соціалісти-федералісти остають далі в непримиримій опозиції до кабінету.

З усіх сих відомостей політичну вагіть мала би тільки відомість про іменоване Дмитра Дорошенка управителем міністерства

заграничних справ. Дмитро Дорошенко є визначним членом української партії соціаліста-федералістів. З революцій в'їзду партій, які подіємо на інших місцях, довідаються наші читачі, що партія заборонила своїм членам вступати до теперішнього кабінету. З цього становища цікаво, що означає під політичним оглядом іменоване Дмитра Дорошенка. Коли вважати його іменоване актом політичним, то треба прийняти, що він пішов у розрив з своєю партією, виступив з неї і веде особисту політику. Однак звертає увагу те, що він іменованій не міністром, тільки управителем міністерства заграничних справ, отже плавно урядником міністерства. Коли-ж візьмемо на увагу, що Центральний Комітет партії соціалістів-федералістів стоїть на тім, що члени партії можуть займати урядові становища, то найправдоподібніше, що Дмитро Дорошенко обняв своє становище без конфлікту з своєю партією. Однак в сім разі його іменоване не має ніякого політичного значіння, не означає примирення гетьманського — русифікаторського — кабінету з українськими партіями.

риторії, на що належну компетенцію має тільки Установча Українська Народна Рада чи сейм, партія вимагає, щоб на протязі 4-х місяців було скликано в м. Києві на підставі закону про громадянство Всенародну Українську Установчу Раду (сейм) і ухвалює визнати затягання сеї справи противним інтересам української держави.

Земельна справа на Україні.

Ухвала в'їзду української партії соціалістів-федералістів.

Львів 22. мая 1918.

В Києві ради в днях 10—12 с. м. з'їзд української партії соціалістів-федералістів. З'їзд ухвалив „з справ земельних на Україні“ отсю резолюцію:

1. Верховне право власности на землю належить державі. Для потреб державних і громадських держава одчужує землі од власників за відповідну платню.

2. Зазначаючи свій соціалістичний ідеал, що приватна власність на землю згодом повинна бути скасована, аби остаточно виключити землю з числа засобів експлуатації людської праці, з'їзд вважає необхідним в сучасних умовах господарського життя на Україні в інтересах розвитку її продукційних сил і інтенсифікації сільського господарства провести рішучу і послідовну демократизацію землеволодіння на підставі приватної власности, вважаючи найбільш продукційним трудове сільське господарство.

Ця демократизація повинна бути переведена на підставі примусового одібрання за певну платню всіх земель вище трудової норми і передачі її малоземельному і безземельному селянству.

Для цього партія намічає такі негайні конкретні засоби:

- а) Утворення з земель державних, удільних, монастирських і примусово одібраних властивих, арендних, мало культурних і частини культурних тимчасово державного фонду, з якого надійдуться малоземельні і безземельні селяне;
- б) Тимчасове залишення викуплених земель — господарств, зв'язаних з сільсько-господарською промисловістю і висококультурних на умовах аренди в руках сучасних власників і вироблених засобів передачі їх трудовому господарству;
- в) Удержання державно-кооперативної гіпотeki, до якої переходять як бувші борги на викуплених землях, також і викупні платежі, з дозволом сплачувати усю суму її окремим хліборобам;
- г) Вільна мобілізація землі, обмежена кількістю трудової норми і контролем органів місцевого урядування;
- д) Передача земельної політики на місцях як по наділенню землею, так і по землетрушінню, розмежуванню органам місцевого самоуправування, а регулювання земельних відносин місцевим судам;
- е) Арендне законодавство в цілях забезпечення арендаторові права використання утворених їм меліораций, справедливої арендної ціни і продовжування строків аренди;
- ж) Найширша агроісмічна допомога се-

Політичні резолюції з'їзду української партії соціалістів федералістів.

Львів, 22. мая 1918.

В Києві ради в днях 10—12. с. м. з'їзд української партії соціалістів федералістів. Політичне становище партії висловлює отсю резолюціями:

Державна самостійність і федерація.

Партія під час складання своєї програми виходила з того погляду, що найбільше реальним і корисним для України є федеративне ідентичне з Росією.

Даліші політичні обставини, — централістична і соціалкорисна політика російського уряду, суспільства і партій, ворожість їх до дійсного федералізму і нарешті більшевизька збентурення — висунули ідею самостійности української держави.

Рахуючись з новими реальними умовами життя, партія с.-ф. визнає державність України і весь час в своїй парляментській та загальній комітій підтримувала цю ідею і сприяла консолідації української держави.

Але разом з тим партія ревуає, що ідея федералізму в політичному життю має таке саме загальне світове значіння, як в соціально-економічному життю — соціалізм, і тому ці ідеї мають залишити ся провідними думками партії.

Як соціалізм єднає всі трулящі маси всього світу, так федералізм містить в собі ідеал того всесвітнього єднання держав, яке тільки і може бути надійною запорукою проті імперіалізму і війни.

Ще-до блищих перспектив, то, рахуючись з реальними обставинами життя Росії, партія для даного моменту має виключити всяку можливість федеративного зв'язу з Великобританією.

Але разом з тим єднання з іншими сусідами які утворюють нині свою державність, партія повинна ухвалити можливим і бажаним свої інтереси України.

Становище справи теперішнього правительста.

До конституції, яка видана була гетьманським урядом, партія відноситься рішучо негативно, як до абсолютистичної і антидемократичної, так само не демократичним і в багатьох випадках реакційним і протидержавним вважає партія сучасний кабінет міністрів, ставить се в рішучу опозицію до нього і забороняє його членам вступити до його складу.

Домагане української державної мови.

Визнаючи, що в українській державі державною мовою повинна бути українська мова, з'їзд партії вимагає, щоб по всіх українських установах державною мовою вважала ся тільки мова українська, через що все діловодство на протязі найкоротшого часу повинно бути заведеним українською мовою, а права інших мов на Україні мають бути забезпечені законом.

Дави гане захвона про українське громадянство.

Маючи на увазі, що в Українській Народній Республіці до сього часу не установлено, хто вважається в ній громадянином її, через що не можна ні поставити нікому вимог про виконання державних обовязків, ні пекликати до відповідальности за протидержавні вчинки й зраду, а разом з тим вважаючи на те, що не тільки посади звичайних урядовців української держави, а навіть посади міністрів і їх товаришів обсаджують ся людьми, про яких невідомо, якої вони орієнтації і чи визнають себе підданими української держави, що дає їм безкарну можливість провадити політику на користь інших держав, а на шкоду українській державі, аби бувши на українській державній посаді, слугувати противно інтересам української держави на користь інших держав, — з'їзд партії вимагає, щоб негайно був виданий і переведений в життя закон про українське громадянство.

Визнавання Українська Установча Рада.

Визнаючи для організації української держави заведення доброго ладу і касування всякої анархії необхідною потрібним організацію елементів держави, а саме: влади, народу і те-

В імені Його Величества Царя І. Ц. к. Суд арештний в'їзд як Трибунал пресоуду у Львові рішуче відхиляє п. к. Прокураторії Державної, що зміст арешту, ухваленого в часописі „Діло“ число 85, а дня 14. дня 1918 в арешту під титулом: „Нова польська провакація“ в уступі від слів „але такої“ до „не було“ містить в собі змінену провину в § 302 з. к. узакн. доповнену в дня 14. дня 1918 конфіскату за справдану і арештні вказані цілого викладу і видає по думці § 493. з. к. за не дійсного розширення того друкованого писма „Діло“, дня 18. дня 1918. Радікал.

